
Γαλλία Τα 40χρονα της γυναικείας ψήφου

Ο φακός αποθανάτισε σκηνές από την πρώτη ψηφοφορία των γυναικών. Μια καλόγρια και μια γυναίκα 104 χρόνων.

Στη Γαλλία γιόρτασαν τα 40 χρόνια της γυναικείας ψήφου. Η Ντομινίκ Ντεσαντί, δημοσιογράφος, ιστορικός, συγγραφέας, που ήταν ακριβώς 21 χρόνων το 1944, αφηγείται σχετικά:

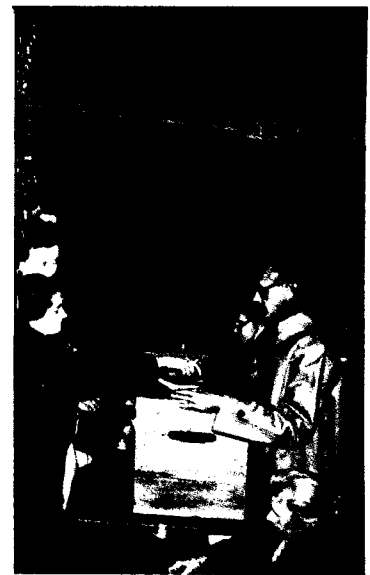
«Διανοείστε ότι το λαϊκό μέτωπο είχε εκείνη την εποχή τρεις γυναίκες υφυπουργούς που δεν είχαν το δικαίωμα να ψηφίζουν; Μπορούσαν να παίρνουν αποφάσεις σε διεθνές επίπεδο αλλά δεν είχαν δικαίωμα να ρίξουν την ψήφο τους στην κάλπη!

»Τρεις φορές είχε κατατεθεί νομοσχέδιο για την γυναικεία ψήφο, και τις τρεις φορές είχε απορριφθεί από την Γερουσία γιατί δεν θεωρήθηκε «επείγον ζήτημα». Ευτυχώς η γυναικεία ψήφος ήταν μέρος του κρατικού εκσυγχρονισμού που οραματιζόταν ο στρατηγός ντε Γκωλ. Χάρη σ' αυτόν οι γυναίκες απόκτησαν πλήρη πολιτικά δικαιώματα.

»Το ζήτημα είχε τεθεί πολλές φορές και την εποχή της αντίστασης οι γυναίκες είχαν συζητήσει το θέμα των δικαιωμάτων τους με τους αρχηγούς της εποχής, που τους υπόσχονταν ότι με την Απελευθέρωση θα το ψήφιζαν. Ήταν λοιπόν αναπόφευκτο να γίνει.

»Πώς να ξεχάσει κανείς τον θεμελιακό ρόλο που έπαιξαν οι γυναίκες στην Γερμανική κατοχή; Μιλούν πολλές φορές για τους μεγάλους αντιστασιακούς, δεν λένε όμως πόσες γυναίκες βοήθησαν χωρίς να διεκδικήσουν ποτέ τίποτα. Το ότι τους παραχώρησαν την ψήφο το 1944, ήταν το λιγότερο που μπορούσαν να κάνουν γι' αυτές.

»Θυμάμαι πολύ καλά το πρώτο δημοψήφισμα που πήραν μέρος κι οι γυναίκες, τον Οκτώβριο του 1945. Φοβόντουσαν τότε ότι οι γυναίκες θα έκαναν το αποτέλε-

σμα να γύρει προς τα δεξιά. Έλεγαν πως ήταν επηρεασμένες. Έλεγαν πως θα ψήφιζαν όπως ο άντρας τους και ότι θα ακολουθούσαν τη συμβουλή του ιερέα εξομολογητή τους...

»Εκείνη την εποχή ήμουν δημοσιογράφος, ήμουν μόλις εικοσιενός χρόνων και ψήφιζα κι εγώ για πρώτη φορά. Έκαναν για την εφημερίδα μου μια έρευνα σε επτά εκκλησίες. Έλεγα στον ιερέα-εξομολογητή ότι ο άντρας μου θα ψήφιζε την αριστερά και αναρωτιόμουν αν θα ήταν αμαρτία να μην τον ακολουθήσω. Στους επτά ιερείς, ένας μόνο μου είπε ότι έπρεπε να ψηφίσω κατά συνείδηση και ότι ο Θεός δεν είχε καμία σχέση μ' όλα αυτά. Όλοι οι άλλοι με παρακίνησαν να ψηφίσω δεξιά. Περιτεύει να σας πω ότι η έρευνά μου είχε μεγάλη επιτυχία κι έκανε πολύ θόρυβο. Και ότι η ψήφος της γυναίκας δεν άλλαξε φυσικά το αποτέλεσμα!».